

Sygn. akt: I C 161/19 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy w Człuchowie I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Anna Wołujewicz
Protokolant:	sekretarz sądowy Paulina Barwińska

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2019 roku w Człuchowie

sprawy z powództwa (...) Bank S.A. we W.

przeciwko K. D. (1).

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego K. D. (1) na rzecz powoda (...) Bank S.A. we W. kwotę 4.301,64 zł (cztery tysiące trzysta jeden złotych sześćdziesiąt cztery grosze) wraz z odsetkami:

a) umownymi w wysokości 10% w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 4.204,87 zł (cztery tysiące dwieście cztery złote osiemdziesiąt siedem groszy) od dnia 14 stycznia 2019 roku do dnia 26 marca 2019 roku,

b) umownymi w wysokości 10% w stosunku rocznym liczonymi od kwoty 3.704,87 zł (trzy tysiące siedemset cztery złote osiemdziesiąt siedem groszy) od dnia 27 marca 2019 roku do 29 maja 2019 roku,

c) ustawowymi za opóźnienie w wysokości 7% liczonymi od kwoty 428,40 zł (czteryście dwadzieścia osiem złotych czterdzieści groszy) od dnia 16 stycznia 2019 roku do dnia 29 maja 2019 roku,

2. należność zasądzoną w punkcie 1 (pierwszym) wyroku wraz z odsetkami, tj. kwotę 4.467,02 zł (cztery tysiące czterysta sześćdziesiąt siedem złotych dwa grosze) rozkłada na 30 miesięcznych rat, 29 rat w wysokości 150,00 zł (sto pięćdziesiąt złotych) każda rata i ostatnia 30 rata w wysokości 117,02 zł (sto siedemnaście złotych dwa grosze), płatnych do 15-tego dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym niniejszy wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 7% w razie nieuiszczenia poszczególnych rat w terminie, od dnia wymagalności każdej raty do dnia zapłaty, a w razie zmiany odsetek ustawowych za opóźnienie z tymi odsetkami;

3. w pozostałym zakresie powództwo oddala;

4. nie obciąża pozwanego K. D. (1) kosztami procesu.

Pobrano opłatę kancelaryjną

w kwocie zł – w znakach

opłaty sądowej naklejonych

na wniosku.

Sygn. akt I C 161/9 upr.

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie przeciwko K. D. (2) pozew o zapłatę kwoty 4801,64 zł, w tym kwoty 4.204,87 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP rocznie, ale nie więcej niż w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie od dnia 14 stycznia 2019 roku do dnia zapłaty oraz kwoty 428,40 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu, do rozpoznania w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż na podstawie umowy kredytu nr (...) z dnia 15 września 2015 roku powód udzielił pozwanemu kredytu, przy czym pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu w miesięcznych ratach. Pozwany nie wywiązał się jednak z obowiązku zapłaty, w związku z czym bank wypowiedział umowę a całe zobowiązanie w dniu 3 września 2019 roku zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności. Powód podkreślił, iż na dochodzoną pozewem kwotę składają się: kwota 42017,87 zł tytułem kapitału, kwota 428,40 zł tytułem odsetek umownych i karnych oraz kwota 168,37 zł tytułem kosztów monitów i upomnień.

Wobec stwierdzonego braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym, Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 12 lutego 2019 roku wydanym w sprawie VI Nc-e 78779/19 przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Człuchowie.

Pozwany K. D. (1) uznał roszczenie w całości i zgodził się z twierdzeniami powoda zawartymi w pozwie. Przyznał, że nie płacił ponieważ stracił prace, następnie pojechał za granicę, ale tam też mu nie wyszło. Jego żona nie pracuje, ma córkę na utrzymaniu. Wyjaśnił, że obecnie pracuje w P., ale nie codziennie. Przyznał, że ma dodatkowo dwa zajęcia komornicze. Wskazał również, że

na poczet przedmiotowego zadłużenia wpłacił w toku postępowania, po wniesieniu pozwu, 500zł. Uznał roszczenie i zgodził się je zapłacić. Wnosił jednak aby rozłożyć mu je na raty wysokości 150zł miesięcznie. Wyjaśnił również, że z komornikiem uzgodnił, że będzie dobrowolnie płacić 100-150zł z tytułu innych zadłużeń. Wskazał, że ma dochód 1.500-1.600zł miesięcznie, a jego żona nie pracuje. Mają córkę, która ma 12 lat i mają 500 plus i 130 zł rodzinnego. Wyjaśnił również, że jego żona miała operację na kręgosłup, a następnie się okazało że ma nowotwór, miała operacje w C., a w najbliższym czasie ma kolejne badania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 września 2015 roku (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. udzielił pozwanemu K. D. (1) kredytu w łącznej wysokości 8600,60 zł na okres do dnia 4 października 2019 roku. Spłatę zobowiązania rozłożono na 48 miesięcznych raty w wysokości po 225,23 zł, płatnych do 4 dnia każdego miesiąca.

bezsporne, nadto dowód: umowa pożyczki gotówkowej k. 20-26,

Pozwany początkowo spłacał zobowiązanie wynikające z umowy. Jednak z powodu utraty pracy jak i trudnej sytuacji rodzinnej, choroby żony, zaprzestał regularnej spłaty zobowiązania.

bezsporne, nadto wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 24-04-2019r. w okresie od 00:00:57 do 00:03:53 – porównaj protokół k. 33, w dniu 29-05-2019r. w okresie od 00:01:10 – porównaj protokół k. 49

Z uwagi na fakt, że pozwany nie wywiązał się z obowiązku zapłaty, bank wypowiedział umowę a całe zobowiązanie w dniu 3 września 2019 roku zostało postawione w stan natychmiastowej wymagalności .

bezsporne

Pozwany po podpisaniu ww. umowy stracił prace, następnie pojechał za granicę, gdzie jednak nie znalazł stałej pracy. Obecnie pracuje w P. dorywco, ma dochód średnio 1.500-1.600zł miesięcznie. Jego żona nie pracuje, miała operację na kręgosłup, ma nowotwór, w związku z czym miała operacje w C., a w najbliższym czasie ma kolejne badania. Mają córkę, która ma 12 lat, otrzymują 500 plus i 130 zł rodzinnego.

Ma obecnie dwa zajęcia komornicze, jednakże z komornikiem uzgodnił, że będzie dobrowolnie płacić 100-150zł z tytułu innych zadłużeń.

bezsporne, nadto wyjaśnienia pozwanego na rozprawie w dniu 24-04-2019r. w okresie od 00:00:57 do 00:03:53 – porównaj protokół k. 33, w dniu 29-05-2019r. w okresie od 00:01:10 – porównaj protokół k. 49

W dniu 26 marca 2019 r. pozwany dokonał na poczet przedmiotowego zadłużenia wpłaty kwoty 500 zł.

bezsporne, ponadto dowód: potwierdzenie wpłaty k. 37

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 213 § 2 k.p.c. Sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie stan faktyczny był w zasadzie bezsporny. Pozwany uznał powództwo, nie kwestionował faktu, iż zawarł z powodem przedmiotową umowę kredytu. Przyznał, iż zaprzestał spłaty, jednak wpływ na to miała jego sytuacja osobista i majątkowa. Po podpisaniu ww. umowy stracił prace, następnie pojechał za granicę, gdzie jednak nie znalazł stałej pracy. Obecnie pracuje w P. dorywco, ma dochód średnio 1.500-1.600zł miesięcznie. Jego żona nie pracuje, miała operację na kręgosłup, ma nowotwór, w związku z czym miała operacje w C., a w najbliższym czasie ma kolejne badania. Mają córkę, która ma 12 lat, otrzymują 500 plus i 130 zł rodzinnego. Wyjaśnił również, że obecnie ma dwa zajęcia komornicze, jednakże z komornikiem uzgodnił, że będzie dobrowolnie płacić 100-150zł z tytułu innych zadłużeń.

Z treści art. 229 k.p.c. wynika, że nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Za „fakty przyznane” rozumie się w nauce i praktyce fakty twierdzone przez jedną stronę i potwierdzone, jako zgodne z prawdą, przez stronę przeciwną w drodze wyraźnego oświadczenia wiedzy (przyznania) złożonego w toku (w każdym stadium) postępowania.

W ocenie Sądu uznanie powództwa przez pozwanego jest skuteczne, albowiem nie stoi w sprzeczności z prawem ani zasadami współżycia społecznego, nie zmierza również do obejścia prawa.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu o dowody przedstawione przez powoda oraz oświadczenie pozwanego, Sąd uwzględnił powództwo – wobec uznania roszczenia – i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4301,64 zł wraz z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 4204,87 zł w wysokości 10% w stosunku rocznym od dnia 14 stycznia 2019 roku do dnia 26 marca 2019 roku oraz od kwoty 3704,87 zł. od dnia 27 marca 2019 r. do dnia 29 maja 2019 r. oraz odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 428,40 zł. od dnia 16 stycznia 2019 r. do dnia 29 maja 2019 r.

Zgodnie z treścią art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Takie wypadki zachodzą, jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłoczne lub jednorazowe spełnienie zasądzonych świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody (porównaj: J. Gudowski, w: T. Ereciński (red.), Kodeks, t. II, 2012, s. 35; A. Jakubecki, w: H. Dolecki, T. Wiśniewski (red.), Kodeks, t. I, 2011, s. 1014; zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23-06-1972 r., I CR 599/71; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09-04-2015 r., II CSK 409/14, Legalis).

Nadto podkreślić należy, iż rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (uchwała składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNC 1971, nr 4, poz. 61).

W niniejszej sprawie, w ocenie Sądu, zasądzone roszczenie na mocy art. 320 k.p.c. należało rozłożyć na raty, z uwagi na trudną sytuację materialną i rodzinną pozwanego. Niezastosowanie w tym wypadku przepisu art. 320 k.p.c. mogłoby narazić pozwanego oraz jego bliskich na niepowetowaną szkodę. Zauważyć należy, że zaprzestanie spłacania zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy pożyczki spowodowane było tym, iż znalazł się pozwany w trudnej sytuacji majątkowej.

W tej sytuacji niezastosowanie – zgodnie z wnioskiem pozwanego – rozłożenia zasądzonego świadczenia na raty mogłoby narazić pozwanego i jego rodzinę na znaczną szkodę. Strona powodowa nie zakwestionowała stanowiska pozwanego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd rozłożył spłatę zasądzonego roszczenia wraz z odsetkami w łącznej kwocie kwotę 4.467,02 zł i rozłożył na 30 miesięcznych rat, 29 rat w wysokości 150,00 zł każda rata i ostatnia 30 rata w wysokości 117,02 zł, płatnych do 15-tego dnia każdego miesiąca, poczynając od miesiąca następnego od tego, w którym niniejszy wyrok się uprawomocni, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w wysokości 7% w razie nieuiszczenia poszczególnych rat w terminie, od dnia wymagalności każdej raty do dnia zapłaty, a w razie zmiany odsetek ustawowych za opóźnienie z tymi odsetkami.

Z uwagi na fakt, że powód nie cofnął powództwa co do kwoty 500 zł., a pozwany wykazał, że taką kwotę uiszczył na poczet zadłużenia (por. dowód wpłaty k. 37), powództwo w tym zakresie należało oddalić

Sąd odstąpił również od obciążenia pozwanego kosztami procesu.

Zgodnie z treścią art. 102 k.p.c. w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten ustanawia zasadę słuszności, będącą odstępstwem od zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Jest rozwiązaniem szczególnym, niepodlegającym wykładni rozszerzającej, wykluczającym stosowanie wszelkich uogólnień, wymagającym do swego zastosowania wystąpienia wyjątkowych okoliczności. Nie konkretyzuje on pojęcia wypadków szczególnie uzasadnionych, pozostawia ich kwalifikację, przy uwzględnieniu całokształtu okoliczności danej sprawy, sądowi (porów. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 1973 r., II CZ 210/73, LEX nr 7366). Sąd bierze pod uwagę przesłanki związane z samym przebiegiem postępowania oraz dotyczące stanu majątkowego i sytuacji życiowej strony.

Biorąc pod uwagę, że pozwany uznał powództwo na pierwszej rozprawie, dokonywał wpłat w toku procesu oraz wyjaśnił przyczyny zaprzestania spłaty zobowiązania wynikającego z przedmiotowej umowy oraz uwzględniając jego sytuację rodzinną i majątkową, Sąd odstąpił od obciążenia pozwanego kosztami procesu.